

PROP DE VOSALTRES

Les famílies cristianes i la catequesi

Sempre que algú manifesta interès per l'educació se'l vol ajudar a exercir la seva responsabilitat. Pares, mestres, sacerdots, avis, catequistes... són molts els qui participen en l'educació de nens, adolescents i joves. Tots descobren en el seu exercici educador habitual la necessitat de l'ajuda i col·laboració dels altres. En el sentit més positiu d'aquesta acció, sense renunciar a la seva pròpia responsabilitat i sense difondre acusacions de negligència cap als altres.

Els qui dediquen part del seu temps a l'educació cristiana, centrada en la catequesi, també observen el mateix: necessiten la col·laboració de tots els cristians adults perquè la fe sigui explicada, celebrada i viscuda millor. Tots contribuïm amb les nostres paraules i amb les nostres actituds a afavorir, en sentit ampli i complet, l'educació en la fe dels nostres petits.

En aquesta línia de col·laboració vull agrair la tasca i la dedicació de tants cristians en les catequesis, i també fer una crida a la responsabilitat de tots sobre aquest gran tema. Sóc conscient que hi ha moltes altres influències incontrolades sobre l'educació (publicitat, pel·lícules, centres d'oci en els complexos consumistes...) i no podem abaixar la guàrdia ni abdicar de la nostra responsabilitat. En concret faig referència a la catequesi dels infants i joves de les vostres famílies.

Totes les parròquies i centres catòlics obren ara la inscripció per a la catequesi d'aquest curs. Us demano que, com a pares i famílies en general, prengueu consciència de nou de la importància que té aquesta educació. I no només en el moment puntual de la inscripció sinó en la mateixa preocupació pels continguts, en l'acompanyament dels nens al llarg del curs i, el que és més important, en la coherència de la vostra pròpia vida amb la fe que professeu.

Donant un pas més, us demano la vostra col·laboració personal en aquesta tasca. Acudiu a les vostres parròquies i dediqueu part del vostre temps a la catequesi setmanal. És una decisió que us aju-

darà en la vostra pròpia formació i participareu d'un servei parroquial indispensable en tota comunitat.

Les famílies cristianes, i en concret els pares, participen en la seva vida diària de tot allò que vam escoltar en el període de la catequesi: aprenen i ensenyen nocions i continguts que apareixen a la Sagrada Escripura i en la Tradició de l'Església (que es concreta en el Catecisme). També acompanyen en la celebració dels sagraments, resen i inicien els fills en l'oració. Per descomptat comparteixen l'estil de vida que assenyala Jesús a l'evangeli. I finalment, es comprometen a algun servei comunitari i anuncien als altres la fe que viuen.

Com podeu comprovar resulta fonamental la col·laboració de famílies, de catequistes, de sacerdots i dels responsables d'aquest servei diocesà. Tots units per fer més eficaç l'acció catequètica.

Que ningú oblidí que l'Església, en el gran respecte a la llibertat de la persona, ofereix els sagraments a qui els demana. Però exigeix una preparació conscient i responsable segons l'edat i maduresa de cada un perquè conegui bé els compromisos que adquireix. I això mateix ho farem millor de forma coordinada, coherent i plena de sentit. És un gran bé que les inscripcions a la catequesi es facin com més aviat millor.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Verge Blanca de l'Acadèmia: 70 anys patrona de Lleida

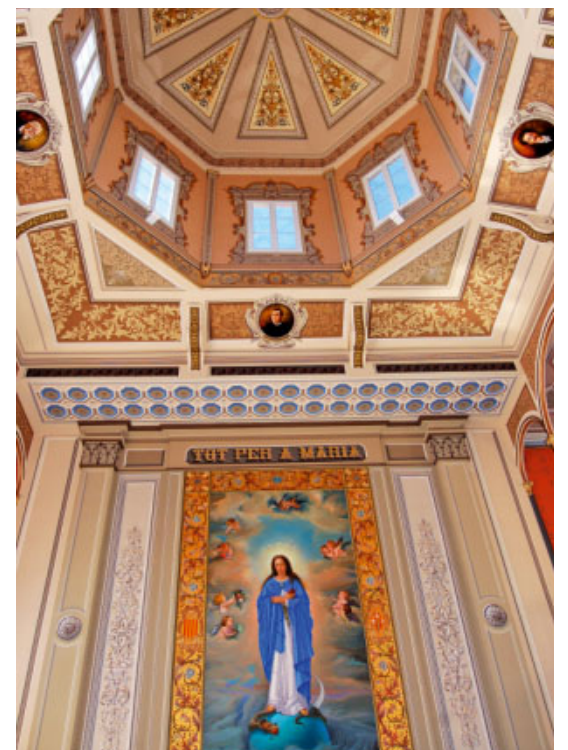
1. L'Acadèmia Mariana

L'Acadèmia Bibliogràfico-Mariana va ser fundada a Lleida pel sacerdot Josep Maria Escolà per a glorificar la Mare de Déu en la seva Immaculada Concepció a través de les Arts i les Lletres i estendre la seva devoció salvífica. Comptà amb la col·laboració de Lluís Roca i Florejachs i Josep Mensa. El projecte d'unir fe i cultura tingué molt bona acollida i el **12 d'octubre de 1862** quedà constituïda sota el lema «**Tot per a Maria**». El 1923 rebé els títols de Reial i Pontificia.

Al no poder recuperar la Seu Vella com a santuari de Maria, Mn. Escolà va comprar un solar prop del portal de Sant Antoni per a construir-hi la seu de la nova institució, el **Palau de Maria**. A l'edifici, de gran bellesa i varietat estilística, hi desta-

ca el **Paranimf** i l'**Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia**; també hi havia una **Impremta Mariana** i conserva una nodrida **Biblioteca Mariana**. Després de la segona restauració i ampliació (2006) ha estat declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (2010); també és Casa de l'Església i d'Espiritualitat.

El **Certamen Marià** o Jocs Florals s'han convocat anualment per a inspirar la creació literària o artística d'una advocació mariana particular. El **2 d'octubre** serà en honor a la **Immaculada Jove**, patrona de la Pastoral de Joves. La celebració del 150è aniversari de l'Acadèmia Mariana (2012) va obrir un nou horitzó formatiu, en col·laboració de l'IREL, amb l'organització del **Simposi Marià** biannual. El **4 i 5 de novembre** el tercer simposi estarà dedicat a «**Maria, Mare de la Misericòrdia**».

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Misericòrdia i comunicació

«**M**isericòrdia i comunicació» és el tema del qual vull parlar-vos precisament en aquest Any de la Misericòrdia proposat pel papa Francesc.

Començaré dient que fa uns anys quan anava a l'escola ens explicaven en què consistia la comunicació entre dues persones, a fi de que ens fos entenedora.

En primer lloc ha d'existir un emissor i un receptor. I entre els dos flueix un missatge. Si aquesta comunicació no és correcta, i encara que ho fos, en la majoria dels casos, solament assolim un tant per cent molt baix del seu contingut.

D'aquí la importància que quan transmetem informació tinguem cura que sigui de la màxima qualitat perquè pugui arribar al receptor amb la màxima eficiència.

I ens preguntem: Comunicació i Misericòrdia? Doncs, sí.

Comunicació i Misericòrdia, perquè així ens ho demanen els signes dels temps. Veiem com Jesús en la seva època ja es manifestava com un gran innovador. Apropava les Escriitures als qui no podien anar al Temple i s'adreçava mitjançant paràboles als qui s'aproximaven però que a vegades no entenien el seu significat. Ell innovava amb canals nous i formes noves de comunicació.

En l'actualitat el nostre Sant Pare també ho fa quan utilitza Facebook, Twitter, YouTube...

Per als comunicadors és molt important tenir cura en la forma d'expressar el missatge perquè pugui arribar als més febles.

Això és Misericòrdia, és poder difondre aquesta Misericòrdia de Déu a tota la humanitat, intentant fer-la entenedora tant a un infant com a una persona d'edat avançada, i adaptada a la nostra època.

Per a mi és aquest el missatge de l'Any de la Misericòrdia.

Francesc López

La Casa Asil d'Aitona commemora els 125 anys de la seva fundació

El divendres 12 d'agost van tenir lloc els actes de celebració del 125è aniversari de la fundació de la Casa Asil d'Aitona per santa Teresa Jornet. L'homenatge va consistir en una missa solemne a la capella de la residència de les Germanetes, presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez.

L'acte religiós també va comptar amb la presència de l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i la mare provincial de la Congregació, a més de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i l'alcaldesa d'Aitona, Rosa Pujol. Van acompanyar la celebració religiosa els components del Cor Parroquial de Llardecans. El mateix cor va posar el punt final a la missa tot entonant l'himne de la santa conjuntament amb el Cor Etosca. En acabar la missa es va procedir a la projec-

ció, a la sala d'actes de la residència, de la pel·lícula *Un nuevo amanecer*,

que narra la vida d'aquesta santa nascuda a Aitona.

Santa Teresa de Calcuta

El papa Francesc ha canonitzat a la Mare Teresa de Calcuta. La canonització, esperada des de fa temps per tot el poble cristià, ha estat aquest passat 4 de setembre en una eucaristia a la plaça de Sant Pere del Vaticà. Aquesta religiosa ha encarnat en la seva vida les obres de misericòrdia. Junt amb totes les missioneres de la caritat de la seva congregació ha donat i continuen donant un testimoni meravellós de l'amor de Déu vers els més pobres de la terra.

Celebració de l'enviament dels Agents de Pastoral

El bisbe Salvador, el nostre pastor, ens convoca a tots en aquest inici de curs a viure plegats aquest acte de l'enviament, que tindrà lloc el proper dijous 22 de setembre a la Catedral, a les set de la tarda.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La Misericòrdia és llum

Un dia, Jesús, va fer el miracle de tornar la vista a un cec que demanava almoïna a la vora del camí (cf. Lc 18,35-43).

L'evangelista Lluc diu que aquest cec estava assegut a la vora del camí demanant caritat (cf. v. 35). La figura d'aquest cec representa moltes persones que, també avui, es veuen marginades per raó d'una limitació física o d'algun altre tipus.

L'evangelista diu que algú de la multitud va fer saber al cec el motiu pel qual hi havia tota aquella gent i li

va dir que «passava Jesús de Natza-ret» (v. 37).

A diferència de la multitud, aquest cec hi veu amb els ulls de la fe. Gràcies a ella la seva súplica té una eficàcia poderosa. Efectivament, en escoltar-lo, «Jesús s'aturà i manà que li portessin el cec» (v. 40). Obrant així Jesús treu el cec de la vora del camí i el posa en el centre de l'atenció dels

seus deixebles i de la multitud. Jesús s'adreça al cel i li pregunta: «Què vols que faci per tu? Com vols que et serveixi?». Déu es fa servent de l'home pecador. I el cec ja no respon a Jesús anomenant-lo «Fill de David», sinó «Senyor». El cec demana poder veure-hi i el seu desig és atès: «Recobra la vista; la teva fe t'ha salvat» (v. 42).

Gràcies a la fe ara hi pot veure i, sobretot, se sent estimat per Jesús. Per això el relat acaba dient que el cec «seguia Jesús glorificant Déu» (v. 43): es converteix en deixeble.

De captaire a deixeble, també aquest és el nostre camí: tots nosaltres som captaires, tots. Sempre tenim necessitat de salvació. I tots nosaltres, cada dia, hem de fer aquest pas: de captaires a deixebles.

(Dimecres, 15 de juny de 2016.)

Festes de la Verge Blanca i Certamen Marià (2 d'octubre)

Les Festes de la Verge Blanca de l'Acadèmia s'iniciaran amb el Tridu el 29 i 30 de setembre (predica Mn. Joaquín Blas) i 1 d'octubre (predica el bisbe Salvador) amb la inauguració de la restauració del retaule a l'Oratori de la Verge Blanca. El 2 d'octubre, diumenge, Missa solemne a la Catedral; després, desfilada de gegants i ballada de sardanes.

A les 18 h, Certamen Marià a l'Acadèmia Mariana, dedicat a la Immaculada Jove, obra de la religiosa cistercenca Isabel Guerra. Actuarà com a mantenidor el P. Alexis Bueno Guinamard, sj. L'entrada és lliure.

Donatiu per a la restauració del Retaule de la Verge Blanca de l'Acadèmia

Parròquia de Santa Maria de Gardeny

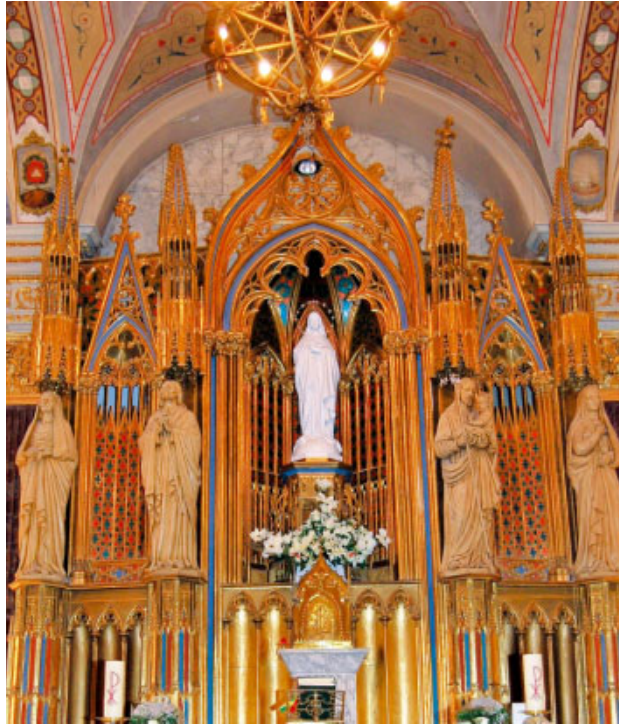
Tel. 610 809 213

Mn. Gerard Soler Quintillà

E-mail: gerardos@telefonica.net

Concepte: Retaule Acadèmia

Compte bancari: ES79-2100-3600-3721-0043-4986

Oberta una botiga de roba de segona mà

Després de molts mesos de treball i esforç, el Centre Assistencial Sant Joan de Déu d'Almacelles, ha inaugurat la botiga «La Pappalona». Aquest projecte sorgeix com a resposta per millorar l'actual organització que es realitza des del servei de rober del centre. La roba, calçat i complements de segona mà provenen de donacions d'empreses i particulars.

També per millorar la qualitat de vida de les persones amb pocs recursos que resideixen al centre.

Aquest projecte s'enquadra dins d'un model que integra, per una banda, els valors d'inclusió social

afavorint l'oportunitat laboral per a persones amb discapacitat intel·lectual i, de l'altra, el valor mediambiental donant-li una segona oportunitat a la roba. A més, té un valor afegit ja que les persones podran triar la seva roba segons les seves necessitats, gustos i preferències. Podran ser beneficiàries de la botiga totes les persones ateses al centre amb pocs recursos eco-

nòmics i que tinguin necessitat de comprar roba i calçat (prèvia valoració amb la seva treballadora social de referència); o bé per a urgències que es puguin presentar en el dia a dia del centre.

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Reconciliar-se amb el passat (I)

Un element determinant en la construcció de la pau és la relació amb la pròpia biografia. És difícil poder pacificar les relacions, poder pacificar la petita esfera de món en la qual vivim si, abans, no procurem estar en pau amb la pròpia vida, amb els orígens i el passat. Quan ens lamentem, obsessivament, pel passat que hem perdut o bé intentem planificar egocèntricament el futur, no assolim la pau en la pròpia trajectòria biogràfica.

Molt sovint, no estem en pau amb nosaltres mateixos perquè no acabem d'assumir el passat o bé no renunciem a controlar egocèntricament el futur. I, no obstant això, els savis de l'antigor ensenyen que el passat és inamovible i que el futur és incert. Voler canviar el passat és absurd; però pretendre controlar els esdeveniments del futur és ingenu.

Necessitem parar, fer pauses per reconciliar-nos amb el propi passat, amb la nostra mateixa gènesi. Necessitem, també, seguir caminant sense deixar de tenir la vista posada en la meta, però oberts a les sorpreses que ens depara el camí a cada cantonada.

Recordar el passat pot ser un bon mode de consolidar la pròpia identitat i també un primer pas per a reconciliar-nos amb els orígens. Ara bé, si l'acte de recordar només serveix per lamentar-lo, no val la pena exercitar-se en el record. No hi ha dubte que, en ocasions, no és gens fàcil viure reconciliat amb la pròpia gènesi. Hi ha ferides que vénen de la infantesa, de relacions humiliants i vexatòries que deixen profundes nafres en l'estructura psíquica de la persona.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

Dimarts, 20 de setembre:

—A les 10 h, inici de curs de Vida Creixent. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

Dijous, 22 de setembre:

—A les 19 h, enviament dels Agents de Pastoral, a la Catedral.

Dissabte, 24 de setembre:

—11.30 h, Eucaristia al centre penitenciar de Ponent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a set.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i màrtir a Nàpols (s. iv); Sant Feliu de Llobregat: Santa Maria de Cervelló o dels «Socors», verge mercedària, de Barcelona (s. xiii).

20. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Andreu Kim Taegon, prev., i sant Pau Chong Hasang, i companys mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaquí, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers.

22. ■ Dijous [Ecle 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. A Urgell: beats Josep Batalla, Jaume Bonet, Josep Rabasa i companys mrs.; sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Felix IV, papa (526-530).

23. □ Divendres [Ecle 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí;

sta. Tecla, vg. i mr., associada a St. Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dissabte [Ecle 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. A Sant Feliu de Llobregat: Mare de Déu de la Mercè (s. xiii), patrona principal de l'arxidiòcesi i de la província eclesiàstica de Barcelona.

25. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu de la Misericòrdia; sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva).

Diuenge XXV de durant l'any

COMENTARI

No podeu servir Déu i el diner

La fruita madura (v. 1) simbolitza que, després de diverses amenaces de càstig i successives intercessions del profeta perquè Déu perdonés, ara el càstig és ja inevitable.

La corrupció ha madurat i crescut tant que el càstig ja no pot esperar més. Per què? Déu ja no és misericordiós i per això s'acaben les oportunitats de conversió? No!

La causa és que *us abraoneu sobre els pobres dient: «Quan haurà passat la festa per poder vendre queviures... fent trampa amb les balances... i comprant un pobre amb un parell de sandàlies?»*. Aquest estil de vida obstinat és incompatible amb nova oportunitat de perdó i conversió.

El do de la misericòrdia divina esdevé estèril si no troba receptors humils que acullin la gràcia del perdó.

Us recomano que feu a Déu pregàries per tots els homes.

El motiu és que *Déu, Salvador nostre, vol que tots els homes siguin salvats i arribin al coneixement de la veritat.*

L'adjectiu «tots» hi surt cinc vegades.

Pregat pels reis i tots els qui tenen autoritat té un motiu interessant: «Perquè puguem portar una vida tranquil·la.»

A la confessió de fe clàssica «*Hi ha un sol Déu*», s'hi afegeix la confessió específica cristiana: «*Hi ha també un sol mitjancer entre Déu i els homes, l'home Jesucrist.*»

Evitant interpretar «*el mitjancer*» com simple subordinat de Déu, destaca l'eficàcia salvífica de la mort de *Jesucrist que es donà Ell mateix per rescatar tots els homes.*

La paràbola de l'administrador astut d'entrada dona la impressió de lloança a un home injust i deshonest.

Cal, però, recordar que una paràbola només explica un aspecte concret (i no tot el conjunt de la veritat sencera).

Jesús no jutja la moralitat dels actes de l'administrador sinó que *el lloà perquè ha estat «prudent»; és a dir, davant la nova situació (despatxat de l'administració, sense prou força per cavar, amb vergonya per anar a captar)*, ha trobat i emprat el mitjà adequat per assolir l'objectiu.

La prudència disposa a discernir el veritable bé i a escollir els mitjans justos per aconseguir-lo (CCE 1806).

Missatge: *l'home fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Amb sentència definitiva: No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.*

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

▶ Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

Servents del Senyor, lloeu-lo, / lloeu el nom del Senyor. / Sigui beneït el nom del Senyor, / ara i per tots els segles. R.

El Senyor és excels, als ulls de tots els pobles, / la seva glòria s'eleva més enllà del cel. / ¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu? / Té molt amunt el seu tron, / i des d'allí s'inclina / per veure el cel i la terra. R.

Aixeca de la pols el desvalgut, / treu el pobre de la cendra, / per assegurar-lo entre els poderosos, / els poderosos del seu poble. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpriques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Pregat així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.» I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli.» Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.» A un altre li digué: «I tu, quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat.» Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta.» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.» I jo us dic: «Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.» L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?»

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones.»

▶ Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

Alabad, siervos del Señor, / alabad el nombre del Señor. / Bendito sea el nombre del Señor, / ahora y por siempre. R.

El Señor se eleva sobre todos los pueblos, / su gloria sobre los cielos. / ¿Quién como el Señor, Dios nuestro, / que habita en las alturas / y se abaja para mirar / al cielo y a la tierra? R.

Levanta del polvo al desvalido, / alza de la basura al pobre, / Para sentarlo con los príncipes, / los príncipes de su pueblo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fui constituido heraldo y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa».

Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?». Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta». Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?». Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia. Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero.»